Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător Tatiana Sîrcu

Dosarul nr. 2r-1569/26
(2-26086371-02-2r-27072026)

D E C I Z I E

6 august 2026 **municipiul Chișinău**

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru**

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Roman Pascari

examinând, în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Onici Svetlana, în interesele recurentei Gîndea Cristina, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2026, prin care s-a respins cererea depusă de Gîndea Cristina, în interesele proprii și a copilului minor, cu participarea persoanelor interesate Direcția Generală Protecția Drepturilor Copilului, Inspectoratul de Poliție Botanica, municipiul Chișinău privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor pretinsului agresor Gîndea Valentin, -

A C O N S T A T A T:

ÎN FAPT

1. La data de 08 iulie 2026, Gîndea Cristina, în interesele proprii și a copilului minor a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cerere privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor pretinsului agresor Gîndea Valentin.

2. În motivarea cererii indică că, în fapt, petiționara este căsătorită cu agresorul Gîndea Valentin. Căsătoria a fost înregistrată cu nr. ***** la *****, de către Serviciul stare civilă Botanica, mun. Chişinău. Din căsătoria nominalizată a rezultat copilul *****, născut la *****.

3. Relevă că, de la naşterea copilului, relația cuplului s-a înrăutățit semnificativ, în familie persistând certurile şi violența psihologică din partea soțului, comportamentul lui Gîndea Valentin transformându-se într-unul caracterizat prin manifestări repetate de violență psihologică şi verbală, exercitate în mod sistematic asupra petiționarei. Deşi aceste acte nu au avut întotdeauna forma unor agresiuni fizice, ele au reprezentat o modalitate continuă de intimidare, control, dominare şi umilire, fiind de natură să afecteze grav sănătatea psihică, echilibrul emoțional și sentimentul de siguranță al petiționarei, precum şi dezvoltarea armonioasă a copilului minor.

4. Menționează că, pe parcursul conviețuirii, Gîndea Valentin a adoptat în mod repetat un comportament agresiv, manifestat prin adresarea de insulte, umiliri, reproşuri permanente, acuzații nefondate, ridiculizarea reclamantei şi diminuarea constantă a valorii sale personale, inclusiv încercarea de întreține relații sexuale cu victima fără acordul acesteia.

5. În acest sens, pârâtului i-a fost aplicat primul Ordin de restricție de urgență nr. 170 din 26 iulie 2025.

6. Astfel, prin Ordinul de restricție de urgență nr. 170 din 26 iulie 2025, OS al SP-7 al IP Botanica al DP mun. Chișinău al IGP, inspector Barcari Cristina, a constatat că în perioada iulie 2024 - 26 iulie 2025, victima Gîndea Cristina a fost supusă intimidărilor, ofensărilor şi amenințărilor verbale din partea agresorului Gîndea Valentin, atât fizic în mun. Chişinău, str. *****, cât şi prin intermediul telefonului, mesaje text, audio pe rețelele sociale.

7. În rezultatul evaluării riscurilor letalității pentru integritatea fizică/psihologică a victimelor, determinate de comportamentul agresorului, s-a atestat o bănuială rezonabilă de pericol iminent ridicat de repetare/comitere a acțiunilor violente în privința soției - Gîndea Cristina.

8. Prin Ordinul de restricție de urgență, s-a dispus obligarea cet. Gîndea Valentin, domiciliat în satul Malcoci, raionul Ialoveni, IDNP: ***** să părăsească imediat locuința comună din mun. Chişinău, str. ***** şi să nu revină în această locuință pe perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență şi s-a interzis lui Gîndea Valentin în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență, contactul vizual şi de orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență, sau în orice alt mod cu Gîndea Cristina - soție, ***** - fiu, să se apropie de anumite locuri, locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima le frecventează, interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare cu victima şi copiii, să păstreze şi să poarte armă. Măsurile de restricție au fost stabilite pentru un termen de 10 zile.

9. Ulterior acestor evenimente, victima a depus în instanța de judecată acțiune cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor comun şi încasarea pensiei de întreținere. La acest moment cauza este pe rolul instanței, la etapa de examinare. Pe parcursul acestei perioade, victima Gîndea Cristina a fost supusă de nenumărate ori abuzului psihologic, amenințărilor precum şi hărțuirii atât prin intermediul rețelelor de comunicare electronică cât şi fizic în locuința acesteia în mun. Chişinău, str. Pandurilor nr. 15, ap. 50.

10. Ultimul act de abuz constatat de către organele de drept a avut loc la data de 27 iunie 2026, când, aflându-se în locuința proprie din mun. Chişinău, str. *****, venind să-şi viziteze copilul minor comun ***** conform programului de întrevedere, a încercat să o supună să întrețină un raport sexual. Faptele, declarate sunt recunoscute de către agresorul Gîndea Valentin prin înregistrarea audio anexată la cerere.

11. La fel, prin mesajele expediate, agresorul indică victimei că: „ca de obicei oamenii după ce se odihneste, tat achitat de baiat, seara se termină cu sex, da la tine să vii după program".

12. De asemenea, victima Gîndea Cristina este supusă mereu insultelor şi injuriilor din partea agresorului Gîndea Valentin, fiindu-i adresate cuvinte injurioase şi denigratoare.

13. Această hărțuire persistă, iar victima Gîndea Cristina nu mai poate face față acestor abuzuri, fiind nevoită să trăiască cu frică, neliniște pentru viața şi securitatea ei şi a copilului minor. În rezultat, victima Gîndea Cristina s-a adresat către organele de poliție, solicitând ajutor şi protecție.

14. De asemenea, având în vedere faptul că copilul minor de 1 an şi 3 luni este în grija mamei şi este prezent la aceste abuzuri, este afectat emoțional, simțind orice neliniște şi trăire negativă a mamei, este absolut necesar ca măsurile de protecție să fie aplicate și în privința minorului *****.

15. Astfel, prin Ordinul de restricție de urgență nr. 257 din 30 iunie 2026, emis de IGP, Inspectoratul de Poliție Botanica, în rezultatul evaluării riscurilor pentru integritatea fizică şi psihologică a victimelor, determinate de comportamentul agresorului, s-a atestat o bănuială rezonabilă de pericol iminent ridicat de repetare/comitere a acțiunilor violente în privința victimei Gîndea Cristina.

16. Prin Ordinul de restricție de urgență, s-a dispus obligarea cet. Gîndea Valentin, a.n. *****, IDNP *****, să părăsească imediat locuința din mun. Chişinău, str. ***** şi să nu revină în această locuință pe perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență; s-a interzis lui Gîndea Valentin în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență, contactul vizual şi de orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență, sau în orice alt mod cu Gîndea Cristina – soție; să se apropie de anumite locuri, locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima le frecventează, interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare cu victima şi copiii, să păstreze și să poarte armă. Măsurile de restricție au fost stabilite pentru un termen de 10 zile, până la data de 10 iulie 2026, ora 16:20.

17. Afirmă că, ordinul de restricție de urgență pe perioada de 10 zile nu poate fi considerată o măsură suficientă şi rezonabilă pentru protecția efectivă a victimei violenței în familie. Dimpotrivă, există motive serioase şi obiective pentru a aprecia că, odată cu expirarea ordinului, agresorul îşi va relua comportamentul agresiv şi va continua intimidările, amenințările şi hărțuirea reclamantei. Este relevant şi faptul că între părți se află pe rolul instanței o cerere de desfacere a căsătoriei, ceea ce evidențiază existența unui conflict familial profund şi ireconciliabil. În asemenea circumstanțe, tensiunile dintre părți sunt susceptibile de a se amplifica, iar lipsa unor măsuri judiciare de protecție ar expune petiționara şi copilul minor unui risc sporit de noi acte de violență psihologică sau alte forme de abuz. Procedura divorțului nu oferă, prin ea însăşi, protecția imediată necesară împotriva actelor de violență în familie, motiv pentru care intervenția instanței prin emiterea unei ordonanței de protecție este indispensabilă.

18. Relevă că, în baza Notei informative a psihologului nr. 1378 din 06 iulie 2026 întocmit de psihologul Cristina Şobea din cadrul Centrului de Justiție Familială a Poliției, s-a constatat în urma adresării repetate, în data 06 iulie 2026, a fost acordată asistență psihologică în criză, în număr de şedință doamnei Cristina Gîndea de către psihologa Cristina Şobea. În timpul şedinței, dna Cristina Gîndea a relatat că este supusă abuzului psihologic şi abuzului sexual din partea soțului (în proces de divorț de cca 1 an) Gîndea Valentin, născut la *****, IDNP *****. Abuzul sexual descris de către beneficiară a început încă de la întoarcerea din maternitate, la 2 săptămâni

după o naștere grea, a fost violată cu forța. În acel moment deja era decizia de separare, iar soțul a venit să viziteze copilul. De la stabilirea graficului de întrevedere, din decembrie 2025 au fost întreprinse diverse acțiuni de hărțuire sexuală: atingeri în zonele intime, când era cu copilul în brațe, mesaje şi presiune „poate facem o surioară, sântem oameni mari?". Despre ultimul eveniment ce a avut loc în data de 27 iunie 2026, unde după o plimbare împreună, a avut loc o tentativă de viol, în camera de baie, în timp ce copilul făcea baie. Mai relatează că, soțul intrase în cameră, se dezbrăcase, o blocase între sticla şi propriul corp, încercând să o penetreze, cu greu a reuşit să scape. Însă abuzul nu s-a finisat, duminică soțul a revenit să vadă copilul, iar în acest timp petiționara alăpta copilul, la care soțul iarăși se dezbrăcase şi o trăgea spre el, o pipăia şi atingea în zonele intime. Acest comportament îl justifica prin faptul că, „ încă nu au foaia de divorț şi ea este soția lui şi este obligată". În acele momente petiționara se gândea la siguranța copilului, că riscă să rămână fără supraveghere dacă soțului îi reuşeşte să facă ce şi-a planificat, după simțea o stare de tensiune, dezgust, descurajare, nelinişte, blocaj emoțional („îngheț"). Abuzul psihologic descris se manifestă prin folosirea unui limbaj necenzurat şi jignitor ce lezează demnitatea, intimidare, devalorizare, batjocoră, manipulare şi amenințare (că are o prietenă la asistența socială şi îi va lua copilul sau va cere un grafic comod lui), provoacă şi pune presiune, neagă evenimentele şi comportamentul său, minimalizând impactul. Conform celor menționate, cauza comportamentului agresiv al soțului şi a atitudinii negative față de Cristina Gîndea sunt stereotipurile față de rolul femeii şi bărbatului în relație (eu sunt bărbat şi am nevoie, sîntem căsătoriți şi tu eşti obligată).

19. În timpul ședinței de consiliere, beneficiara a manifestat un şir de emoții negative: ruşine, neputință, sentiment acut de culpabilitate, autoblamare, descurajare, dezamăgire, confuzie, oboseală, dificultăți de a vedea soluții din situația dată, blocaj în situație. Iar în timpul relatării momentelor dificile, au fost observate o respirație grea, încordare, oftat, griji mărite față de prezent şi viitor, agitație verbală şi fizică, oboseală, frica, anxietate - simptome care evidențiază prezența unui nivel înalt de anxietate şi stres.

20. Ținând cont de vulnerabilitatea şi starea psihoemoțională, dar şi de gravitatea evenimentelor declarate la care a fost supusă dna Cristina Gîndea, psihologul a recomandat: aflarea constanță a dnei Cristina Gîndea, într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viața şi securitatea personală; consiliere psihologică de durată cu scopul de eliberare a fricii şi a anxietății, de dezvoltare a încrederii în forțele proprii, de identificarea a resurselor interioare; ținând cont de Politica de Protecție a Copiilor, recomandă implicarea Autorităților Tutelare Locale în vederea prevenirii unui eventual abuz față de copii.

21. Astfel, în drept, invocând prevederile 278^4, art. 278^7 a Codului de Procedură Civilă şi art.15 din Legea nr. 45 privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie, solicită emiterea ordonanței de protecție, pe numele său şi a copilului minor *****, față de agresorul Gîndea Valentin, pe o perioadă de 6 luni, cu aplicarea următoarelor măsuri: 1) Obligarea lui Gîndea Valentin, născut la *****, IDNP *****, de a sta departe de locuința victimei Gîndea Cristina, născută la *****, IDNP: *****, şi copilul minor *****, născut la *****. 2) Obligarea lui Gîndea Valentin, născut la *****, IDNP *****, de a sta departe

de locul aflării victimei Gîndea Cristina, născută la *****, IDNP: *****, şi copilul minor *****, născut la *****, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, cel puțin 300 metri excluzând orice contact vizual cu ea şi cu copilul acesteia. 3) Interzicerea lui Gîndea Valentin, născut la *****, IDNP ***** oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima Gîndea Cristina, născută la *****, IDNP: *****, și copilul minor *****, născut la *****.

22. Totodată, solicită aplicarea măsurilor de protecție susmențională cu monitorizare electronică a agresorului Gîndea Valentin.

23. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2026 s-a respins cererea depusă de Gîndea Cristina, în interesele proprii și a copilului minor, cu participarea persoanelor interesate Direcția Generală Protecția Drepturilor Copilului, Inspectoratul de Poliție Botanica, municipiul Chișinău privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor pretinsului agresor Gîndea Valentin.

24. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 20 iulie 2026, avocatul Onici Svetlana, în interesele recurentei Gîndea Cristina, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 9 iulie 2026, solicitând a admite prezenta cerere, şi în temeiul art. 427 lit. c) CPC al RM, să fie dispusă casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediu Centru nr. 20/pr-347/2026 din 09 iulie 2026 cu emiterea unei decizii de admitere a cererii de emitere a ordonanței de protecție împotriva victimelor Gîndea Cristina şi ***** după cum a fost formulată.

25. În motivarea recursului, avocatul Onici Svetlana, în interesele recurentei Gîndea Cristina, a indicat că la pct. 23 din încheiere, instanța eronat a constatat că pretinsa victimă a declarat că pretinsul agresor respectă graficul de întrevederi. Acest lucru nu a fost declarat de către victimă sau reprezentant, din contra s-a indicat clar că agresorul nu respectă graficul de întrevederi cu minorul.

26. La fel, instanța a constatat că victima a indicat că îi permite agresorului să facă baie în casă, însă acest lucru a fost o singură dată și nu este legat de evenimentele din 27 şi 28 iunie, ci o dată anterioară şi anume pe data de 15 iunie, cînd agresorul, după ce a fost cu copilul la plimbare conform programului de întrevederi, a cerut să facă baie copilului, însă, fără permisiunea victimei, a intrat și el în cada cu apă alături de copil.

27. Cu referire la respectarea graficului, chiar pretinsul agresor în cadrul şedinței a recunoscut că nu-l respectă, însă instanța la pct. 24 din încheiere, a reținut că respectă graficul, ceea ce contravine înregistrării audio şi procesului-verbal al şedinței de judecată.

28. La fel, instanța a indicat eronat că pretinsul agresor a declarat că pe data de 27 iunie a făcut duş în apartamentul victimei cu acordul acesteia, care i-a dat şi un prosop. Aceste declarații au fost făcute cu referire la un eveniment anterior, din data de 15 iunie, şi nu din data de 27 iunie când agresorul a recunoscut că a încercat să întrețină relații sexuale cu victima.

29. La pct. 25 din încheiere, instanța reține că „reprezentantul persoanei interesate Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, a menționat că familia dată, este în vizor, fiind întocmit grafic de întrevederi, dar cazuri de violență în familie nu au fost raportate." Instanța a indicat în încheiere doar aceste declarații, însă pe lîngă aceste declarații, reprezentantul Direcției

Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului a indicat că acest comportament al tatălui nu este benefic pentru copil iar la etapa pledoarii, reprezentantul a declarat că susține poziția apărătorului, adică reprezentantului victimei. Aceste declarații și poziție a reprezentantului autorității pentru protecția copilului nu au fost reținute şi apreciate de către instanță, fapt ce contravine normelor procedurale dar și interesului superior al copilului.

30. Cu referire la poziția reprezentantului Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului, instanța de judecată atît în încheierea contestată cît şi în procesul-verbal al şedinței de judecată indică că partea interesată a lăsat cererea de discreția instanței.

31. Conform procesului-verbal al şedinței de judecată, la etapa de pledoarii este indicată doar poziția petiționarei şi a pretinsului agresor, însă poziția persoanei interesate DGPDPDC, Gamurari Zinaida, care a indicat că susține poziția apărătorului, nu a fost indicată și nici nu a fost luată în calcul, fiind de fapt reprezentantul autorității responsabilă de asigurarea respectării drepturilor copiilor şi protecției sociale, care s-a expus în vederea admiterii cererii de emitere a ordonanței de protecție, indicînd că susține poziția apărătorului.

32. În motivarea respingerii cererii cu privire la emiterea ordonanței de protecție, instanța de fond a indicat că în aprecierea materialului probator şi anume a înscrisurilor cercetate în cadrul şedinței de judecată precum şi a explicațiilor depuse de părți se constată existența unor relații divergente între Gîndea Cristina și Gîndea Valentin şi nu sunt în măsură să fie încadrate în noțiunea de violență indicînd că este vorba mai degrabă de existența unor neînțelegeri de ordin familial între părți.

33. În pofida faptului că recurenta/victima a prezentat instanței inclusiv şi nota informativă eliberată de specialistul psiholog din cadrul Centrului de Justiție Familială, prin care a constatat starea psihoemoțională a victimei ca urmare a acțiunilor de abuz repetate din partea agresorului Gîndea Valentin, instanța de fond a respins și această probă, motivíînd pe faptul că aceste constatări nu stabilesc în mod independent veridicitatea faptelor relatate şi nici nu demonstrează existența unor acte concrete de violență în familie.

34. Această apreciere a instanței este periculoasă nu doar pentru pretinsa victimă în cazul din speță, ci şi pentru subminarea rolului pe care îl are autoritatea Centrul de Justiție Familială al Poliției, în constatarea cazurilor de abuz precum şi de protejare a victimelor violenței în familie.

35. Nota prezentată de Centrul de Justiție Familială a fost efectuată de către un specialist atestat, care este specializat şi competent în domeniul în care activează, iar concluzia prezentată trebuie să fie apreciată în coroborare cu celelalte probe, cu respectarea legii şi atingerea scopului de a protejare a victimelor violenței în familie.

36. Mai mult ca atît, agresorul Gîndea Valentin în şedința de judecată, a recunoscut că a încercat să întrețină un raport sexual cu victima, inițial nerecunoscând acest lucru, însă pe parcursul examinării cauzei, acesta a schimbat declarațiile şi a recunoscut că s-a dezbrăcat şi a încercat să întrețină un raport sexual cu victima. Astfel, la minutul 1:15 al înregistrării audio a şedinței de judecată, pretinsul agresor indică că cunoaște că Gîndea Cristina nu dorește să de împace, cu toate acestea a continuat hărțuirea sexuală a acesteia. La fel, la minutul 1:17 al înregistrării audio a şedinței de judecată, pretinsul agresor, evită să răspundă la întrebarea

judecătorului dacă i-a făcut careva propuneri intime victimei. La minutul 1:19 al înregistrării audio, totuşi a recunoscut că a cuprins-o pe victimă iar aceasta i-a reproşat: ‚ia-te de aici".

37. În pofida faptului că agresorul a recunoscut faptele, instanța a reținut doar că aceste acțiuni au fost realizate cu scopul de a se împăca. Această apreciere a instanței contravine legii, Or, victima a indicat că a fost supusă abuzului sexual şi psihologic, actele realizate de către agresor au fost efectuate fară voința acesteia.

38. Mai mult ca atît, la materialele cauzei a fost anexată și dovada conversațiilor, prin care agresorul, din nou, indică victimei despre intențiile lui intime, iar victima răspunde ferm că refuză. Aceste acțiuni reprezintă hărțuire sexuală a victimei, fapt pentru care a fost depusă și plîngere penală.

39. La fel, instanța de fond eronat a apreciat înregistrarea audio prezentată de către victimă, indicând că există divergențe între cele declarate şi înregistrarea audio prezentată. Recurenta a indicat clar că înregistrarea audio prezentată a fost efectuată după realizarea acţțiunilor cu caracter sexual de către pretinsul agresor, cu scopul de a obține confirmarea abuzului din partea lui, scopul fiind realizat, acesta recunoscând că a întreprins contrar voinței acesteia acțiuni cu caracter sexual împotriva victimei, indicând: „ce o să mă dai la poliție pentru faptul că ți-am pus mîna la ...(organele genitale)".

40. Acţiunile descrise nu pot fi tratate superficial de către instanța de judecată, care are obligația conform legii de a întreprinde măsurile necesare protejării victimelor violenței.

41. În pct. 65 din încheiere, instanța indică că conform explicației petiționarei din cadrul şedinței de judecată, aceasta nu s-a adresat la organele competente pe motiv că îi era frică. Aceste declarații ale victimei au fost făcute cu referire la raportul sexual nedorit la care fost supusă forțat la 2 săptămâni de la naşterea minorului. Cu referire la acest caz, victima a depus plângere la organele de drept la data de 09.07.2026. (Anexez plângerea). Însă cu referire la cazul de abuz pe care s-a întemeiat cererea de emitere a ordonanței de protecție, petiționara a depus plângere la data de 30.06.2026, adresând-se inițial către Centrul de Justiție Familială al Poliției, încercând să oprească abuzul din partea agresorului şi încercând să obțină protecție din partea statului. (Anexez materialele cauzei din 30.06.2026).

42. În instanța de judecată a fost atrasă în calitate de parte interesată şi IP Botanica, însă nu s-a prezentat şi nici raport asupra cauzei nu a prezentat, astfel materialele plîngerii penale depuse de către victimă nu au fost remise în adresa instanței. Motiv din care, anexăm la prezenta cerere de recurs copia materialelor cauzei înregistrare la IP Botanica, obținute la data de 14.07.2026.

43. La pct. 66 din încheiere instanța a indicat că nu a constatat violență economică, indicînd că Gîndea Valentin nu recunoaşte acțiunea depusă în instanța de judecată privind încasarea pensiei de întreținere în cuantum de 14 000 lei solicitat de Gîndea Cristina, nu constituie în sine existența violenței economice. Această constatare a instanței contravine relatărilor din şedința de judecată precum, Or, petiționara a indicat că pretinsul agresor Gîndea Valentin efectuează careva transferuri pentru întreținerea minorului, care sunt de aproximativ 1000 lei lunar, ceea este sub orice limită de existență, avînd în vedere necesitățile minorului de 1 an şi 3 luni precum şi raportat la faptul că petiționara nu activează și nu are venit pentru întreținerea personală şi a

copilului, iar plata de către debitorul întreținerii a unor sume simbolice reprezintă violență economică, definită conform Legii nr. 45. Instanța a reținut doar argumentul pretinsului agresor precum petiționara solicită 14 mii lei în calitate e pensie de în cadrul litigiului aflat pe rolul instanței. Dar, nici această afirmație nu corespunde realității, Or, în litigiul cu privire la încasarea pensiei de întreținere, recurenta Gîndea Cristina solicită încasarea sumei de 7500 lei lunar în calitate de pensie de întreținere a copilului minor raportat la veniturile confirmate de către debitor (1500 euro lunar) şi 4500 lei pentru fosta soție, pînă la vîrsta de 3 ani a minorului. Esențial pentru examinarea justă a prezentului recurs, este faptul că se constată mai multe necorespunderi între declarațiile părților şi procesul-verbal al şedinței de judecată.

44. Conform art. 274 alin. (5) CPP al RM, în cazul divergențelor între conținutul procesului-verbal și înregistrarea audio, prevalează înregistrarea audio. Astfel, conform procesului verbal al şedinței de judecată, instanța indică că la întrebarea instanței de judecată, petiționara Gîndea Cristina a declarat că ultimul incident a avut loc pe data de 26.06.2026 cînd au fost la bazin. Aceste declarații nu au fost făcute de nici o parte, Or, a fost clar indicat atît în cererea cu privire la emiterea ordonanței de protecție cît şi în cadrul şedinței de judecată că ultimele acte de abuz au avut loc la data de 27 şi 28 iunie 2026.

45. La fel, în procesul-verbal al şedinței, se indică că petiționara a declarat că nu mai locuiește împreună cu agresorul după două săptămîni de la naşterea copilului, deoarece a fost violată. De fapt, în şedința de judecată petiționara a indicat că de la naşterea copilului nu mai locuiește împreună cu agresorul din cauza consumului de alcool al acestuia. Iar raportul sexual forțat s-a realizat la două săptămîni de la naşterea copilului, atunci cînd agresorul a venit să viziteze copilul.

46. La fel, onorată instanță, este important de atras atenția asupra faptului că nici în şedința de judecată agresorul nu permitea victimei pînă la final să se expună, de nenumărate ori intervenind şi întrerupând victima, fapt ce demonstrează încă o dată profilul de abuzator al acestuia.

47. Conform practicii instanțelor naționale şi internaționale, violența economică poate avea mai multe forme, inclusiv şi lipsirea de surse de existență sau acordarea unei sumei foarte mici în „bătaie de joc", la caz cca 1000 lei lunar. Conform Legii nr. 45 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor, violență economică - privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situații de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susține familia; extragere a mijloacelor de pe conturile bancare ale victimei fără permisiunea acesteia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătății, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acțiuni cu efect similar.

48. La fel, în instanța de judecată a fost cercetată şi proba cu înregistrarea audio a discuției între părți, care confirmă faptul că presupusul agresor adresează către victima Gîndea Cristina cuvinte injurioase şi necenzurate, indicîndu-i „să-și facă treaba de femeie", fapt care nu a fost

negat în şedința de judecată, ba chiar confirmat şi explicat de către agresor că femeia nu trebuie să depăşească nivelul bărbatului, ci să stea la locul său.

49. În pofida recunoaşterii de către agresor a acțiunilor cu caracter sexual săvîrşite împotriva victimei, cercetării şi demonstrării prin probe a acestor forme de abuz sexual, psihologic, emoțional şi psihologic, instanța a apreciat situația ca o formă de conflict familial şi neidentificând nici o formă de abuz din cele invocate și probate de către recurentă. Această atitudine poate avea urmări grave asupra vieții şi integrității victimei.

50. În pofida faptului că victima în şedința de examinare a cererii cu privire la emiterea ordonanței de protecție a declarat că a fost supusă violului conjugal şi acțiunilor cu caracter sexual, instanța de judecată doar a atenționat victima că cele declarate reprezintă o faptă penală, fără a stabili gravitatea celor relatate şi fără a emite ordonanță de protecție ca măsură de protecție a victimei violenței în familie.

51. Intimatul Gîndea Valentin, în termenul fixat de instanța de recurs, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat Respingerea integrală a recursului declarat de recurenta Gîndea Cristina împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 2o/pr- 347/2026 din 09 iulie 2026, ca fiind vădit neîntemeiat, speculativ şi nefondat. Menţinerea ca legală şi temeinică a încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 2o/pr-347/2026 din 09 iulie 2026, prin care s-a respins cererea de emitere a ordonanţei de protecţie.

52. În susținerea poziției, intimatul a invocat prima instanţă a efectuat o analiză nemijlocită, obiectivă şi multilaterală a tuturor probelor administrative, ajungând la concluzia juridică corectă că între părţi nu există o stare de pericol iminent sau acte de violenţă în sens juridic, ci exclusiv relaţii conflictuale provocate de procesul de divorţ aflat pe rol.

53. Acuzaţiile formulate de recurentă privesc presupuse acte de violenţă fizică, psihologică şi sexuală. Totuşi, astfel cum s-a constatat în mod temeinic în instanţa de fond, declaraţiile acesteia sunt abstracte şi vădit contradictorii. Prima instanţă a analizat în detaliu înregistrările audio cercetate în şedinţă şi explicaţiile părţilor, reţinând corect că faptele invocate nu îmbracă forma unor agresiuni sau tratamente abuzive, ci reprezintă neînţelegeri familiale survenite pe fondul separării părţilor şi al stabilirii graficului de întrevederi cu copilul minor *****.

54. Recurenta încearcă să califice tentativele fireşti ale subsemnatului de a purta un dialog civilizat, de a menţine relaţii de familie şi de a participa activ la creşterea, îngrijirea şi educarea fiului minor drept „hărţuire” sau „abuz”. Subsemnatul a demonstrat constant o atitudine grijulie, ataşament părintesc şi bună-credinţă: a respectat cu stricteţe graficul de întrevederi stabilit de autoritatea tutelară, a participat la plimbări şi activităţi comune cu copilul (inclusiv mersul la bazin) şi a asigurat suportul financiar pentru întreţinerea minorului, achitând cu regularitate sumele de bani necesare şi acoperind cheltuielile lunare ale copilului.

55. Eliberarea unei ordonanţe de protecţie reprezintă o măsură extremă de ingerinţă în viaţa privată şi de familie, justificată exclusiv în prezenţa unui pericol real, acţual şi imminent. În cauză, astfel cum a menţionat prima instanţă, recurenta nu a prezentat nicio probă pertinentă şi concludentă (rapoarte medicale, constatări obiective) care să ateste existenţa vreunui risc real, toate susţinerile având un caracter pur declarativ şi fiind contrazise chiar de comportamentul său

posterior (acceptarea prezenţei subsemnatului în locuinţă, petrecerea timpului liber în familie şi comunicarea telefonică obişnuită).

56. Recurenta Gîndca Cristina susţine în mod speculativ că la 2 săptămâni de la naşterea copilului minor ***** părţile nu mai locuiau împreună şi că ar fi fost supusă unui act de violenţă sexuală. Aceasta afirmaţie reprezintă o gravă denaturare a adevărului şi este desfiinţată direct de dovezile materiale incontestabile anexate la dosar (stocate pe suport electronic — memory stick).

57. Astfel, prin imaginile şi înregistrările video datate din perioada 14-16 aprilie 2025 (Ia exact 3 săptămâni de la naşterea minorului), se demonstrează că părţile convieţuiau ca o familie unită, într-o atmosferă caldă, armonioasă şi lipsită de orice tensiune: Imaginea din 14.04.2025, Imaginea din 14.04.2025, Imaginile din 16.04.2025.

58. Toate aceste mijloace materiale de probă probează fără echivoc netemeinicia declaraţiilor recurentei oferite în şedinţa de fond şi consemnate eronat în nota psihologică, confirmând că părţile convieţuiau amiabil şi nu exista nicio stare de conflict, abuz sau separare în perioada respectivă.

59. Instanţa de fond a apreciat în mod corect Nota Informativă eliberată de Centrul de Justiţie Familială al Poliţiei ca neavând caracter de constatare independentă şi obiectivă. Astfel cum a reţinut judecătorul de fond constatările psihologului s-au bazat exclusiv pe relatările subiective, unilaterale şi declarative ale recurentei, fără a fi verificate factual. În condiţiile în care chiar dovezile materiale din aprilie 2025 infirmă cronologia şi faptele relatate de recurentă psihologului, întreaga construcţie acuzatorie se dovedeşte a fi o manipulare procedurală menită să influenţeze instanţa în cadrul litigiului civil de divorţ şi de stabilire a domiciliului minorului.

60. Recurenta Gîndea Cristina susţine în mod complet fals şi speculativ că ar fi supusă unei „violenţe economice", invocând în mod absurd că subsemnatul nu ar contribui la întreţinerea fiului minor ***** şi că ar efectua doar plăţi simbolice. Această afirmaţie este o gravă denaturare a realităţii stării de fapt, contrazisă direct de înscrisurile probatorii anexate la dosar.

61. Aşa cum reiese din istoricul tranzacţiilor bancare (extrase de pe cârdul MasterCard **1557 pe numele recurentei), până în prezent subsemnatul a expediat în total suma de 6.996,18 EUR (echivalentul a peste 135.000 MDL), reprezentând transferuri periodice consistente atât pentru cheltuielile personale ale recurentei, cât şi pentru fiul minor: Transferuri directe şi sistematice de bani (Exemple din istoricul banear): 24 decembrie 2024 transfer 10 050 MDL o 22 noiembrie 2024 transfer 2100 MDL; 20 septembrie 2025: transfer de 2.000 MDL; o 15 iulie 2026 : transfer de 1.000 MDL; 0 iulie 2026: transfer de 1.000 MDL („Pentru Akim"); 31 iulie 2026: transfer de 1.000 MDL („Pentru Akim Pentru August"); 2 august 2026: transfer de 900 MDL; 5 mai 2026: transfer de 500 MDL („Pentru Akim"); 15 mai 2026: transfer de 800 MDL („Pentru Akim"); 31 mai 2026 : transfer de 600 MDL („Pentru Akim"); 26 iunie 2026: transfer de 700 MDL („Pentru Akim"); 27 iunie 2026: transfer de 250 MDL; Plăţi şi transferuri lunare repetate în valoare de sute şi mii de lei efectuate direct pe cârdul recurentei.

62. Achiziţionarea directă de bunuri, jucării şi obiecte de primă necesitate, subsemnatul nu s-a limitat doar la transferuri băneşti, ci a cumpărat personal bunuri pentru dezvoltarea copilului, anexând bonurile fiscale aferente (ex. bon din 16.07.2026 pentru trotinetă copii 475 MDL; bon

din 02.08.2026 pentru cort de joacă copii -186 MDL etc, jucărie - 125 MDL).

63. Aşa cum a reţinut şi prima instanţă, faptul că între părţi există pe rol un litigiu civil privind încasarea pensiei de întreţinere (unde recurenta pretinde sume exagerate), nu constituie sub nicio formă violenţă economică. *Conform Legii nr. 45/2007, violenţa economică presupune privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primare cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; extragere a mijloacelor de pe conturile bancare ale victimei fără permisiunea acesteia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar.* Subsemnatul a demonstrat o bună-credinţă exemplară, oferind sprijin financiar necondiţionat şi asigurând un trai decent copilului şi mamei acestuia.

64. Prima instanţă a reţinut în mod întemeiat că admiterea cererii de ordonanţă de protecţie ar conduce la o restrângere vădit disproporţionată şi dăunătoare a dreptului tatălui de a-şi vedea şi educa copilul minor ***** (pct. 67 din încheiere). Subsemnatul a demonstrat în permanenţă un ataşament părintesc profund şi o grijă deosebită faţă de fiul lui. În timpul întrevederilor stabilite, subsemnatul organizează activităţi recreative adecvate vârstei fiului său - plimbări, în aer liber, mers la bazin, vizitarea spaţiilor de joacă speciale pentru copii (unde minorul este activ, fericit şi în deplină siguranţă, fapt demonstrat prin materialele foto/video anexate).

65. Deşi subsemnatul respectă cu stricteţe graficul şi îi transmite recurentei imagini şi secvenţe video cu minorul pentru a o asigura că acesta se simte bine şi se joacă (ex. mesajele din 21 iulie), recurentă exercită un control obsesiv şi nejustificat. Aceasta întrerupe constant timpul tată-fiu prin apeluri repetate, mesaje de hărţuire şi insistenţe nefondate („Unde este Akim?”, „Unde sunteţi?”, „A trecut ora ta de vizită”), creând o stare artificială de tensiune, după doar un minut de la expirarea termenului de întrevedere îndepărtarea artificială a fiului minor de tatăl său, sub pretextul unor acuzaţii nefondate de violenţă, contravine flagrant interesului superior al copilului, consfinţit de art. 3 din Convenţia cu privire la Drepturile Copilului. Copilul are nevoie de ambii părinţi pentru o dezvoltare psihologică sănătoasă, iar tentativele recurentei de a folosi instituţia ordonanţei de protecţie ca instrument de şantaj în divorţ trebuie sancţionate de instanţa de recurs.

66. Conform normelor internaţionale Curţii Europene a Drepturilor Omului reflectate în Articolul 3 CEDO**,** care stipulează că, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, pentru a atrage aplicabilitatea unor măsuri restrictive grave este necesar să existe un prag minim de gravitate şi o stare reală de pericol. Acuzaţiile pur declarative ale recurentei nu întrunesc aceste criterii juridice, iar izolarea artificială a copilului de tatăl său îi provoacă minorului o suferinţă afectivă inumană şi nejustificată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

67. Art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă:

Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

68. Art. 427 Cod de procedură civilă:

Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept: lit. a) să respingă recursul și să mențină încheierea.

69. Art. 278^3 Cod de procedură civilă:

(1) Cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie.

(2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

70. Art. 278^4 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM:

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

71. Art. 278^6 Cod de procedură civilă al RM:

(1) După primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.

(2) La examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei.

(3) Declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

72. Art. 278[7] Cod de procedură civilă al RM:
(1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.
(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.
(2[1]) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.
(2[2]) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință.
2[3]) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor.
(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.
(3[1]) Instanța de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenței în familie şi îi oferă informația privind datele de contact ale serviciilor respective.
73. Art. 3 Legii nr.45/01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie:
Subiecţi ai violenţei în familie sunt: agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sânt în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).
74. Art. 12 din Legea menţionată supra:
Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

MOTIVAREA INSTANȚEI

75. Examinând încheierea contestată prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, a materialelor cauzei și a referinței depuse de intimatul Gîndea Valentin, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2026.

76. Pentru început, Colegiul menționează că intimatul Gîndea Valentin a prezentat în instanța de recurs înregistrări audio pe suport electronic și înscrisuri, solicitând anexarea și valorificarea acestora la examinarea recursului.

77. Sub acest aspect, Colegiul relevă că, potrivit art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează într-un complet din trei judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, a recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților. În cadrul acestei căi de atac, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin raportare la circumstanțele și materialul probator care au putut fi avute în vedere de instanța care a pronunțat actul jurisdicțional supus controlului.

78. Or, recursul împotriva încheierii nu poate fi utilizat pentru constituirea, după pronunțarea actului contestat, a unui nou suport probator destinat să justifice soluția primei instanțe prin împrejurări sau mijloace de probă pe care aceasta nu le-a examinat. O asemenea abordare ar presupune verificarea soluției atacate în baza unui material probator diferit de cel asupra căruia s-a pronunțat instanța de fond și ar deplasa obiectul controlului judiciar de la verificarea încheierii contestate la o nouă stabilire a situației de fapt.

79. În speță, înregistrările audio și înscrisurile prezentate de intimat direct în instanța de recurs nu au făcut parte din materialul probator examinat de instanța de fond și, prin urmare, nu au putut fundamenta încheierea contestată. În aceste condiții, Colegiul nu le va valorifica pentru justificarea legalității și temeiniciei soluției pronunțate, verificarea recursului urmând a fi efectuată prin raportare la materialele cauzei aflate la dispoziția instanței de fond la momentul emiterii încheierii din 9 iulie 2026.

80. Colegiul reține că, prin încheierea contestată, instanța de fond a examinat circumstanțele invocate de Gîndea Cristina, a cercetat probele administrate în cauză și a apreciat coroborat explicațiile participanților la proces, înscrisurile prezentate, înregistrările audio, precum și poziția persoanelor interesate, ajungând la concluzia că materialul probator administrat nu permite constatarea existenței unor acte de violență în familie ori a unui pericol care să justifice aplicarea măsurilor de protecție solicitate.

81. Verificând această concluzie prin prisma criticilor formulate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul constată că argumentele recurentei nu justifică o soluție diferită, pentru considerentele ce urmează.

82. În examinarea criticilor recurentei, Colegiul consideră necesar să delimiteze existența unor relații tensionate și a unor neînțelegeri familiale de actele care se circumscriu formelor de violență prevăzute de Legea nr. 45/2007. Existența unui conflict familial nu exclude, prin ea

însăși, posibilitatea săvârșirii unor acte de violență în familie, după cum nici existența unor relații tensionate nu este suficientă, în sine, pentru aplicarea măsurilor de protecție.

83. Prin urmare, Colegiul nu pune la îndoială faptul că asemenea acuzații, în special cele referitoare la pretinse acte de natură sexuală, sunt deosebit de grave și necesită o examinare atentă și diligentă. Totuși, gravitatea unei acuzații nu dispensează instanța de obligația de a verifica dacă faptele invocate sunt susținute de materialul probator administrat și dacă, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, rezultă necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

84. Sub acest aspect, Colegiul reține că împrejurarea că intimatul a recunoscut existența unor apropieri fizice sau formularea unor propuneri cu caracter intim nu echivalează, prin ea însăși, cu recunoașterea faptelor concrete de violență sexuală descrise de recurentă. Totodată, eventuala intenție declarată a intimatului de împăcare cu recurenta nu poate constitui o justificare pentru eventuale acte cu caracter sexual realizate împotriva voinței acesteia, consimțământul persoanei neputând fi prezumat din existența căsătoriei ori din relația anterioară dintre părți. Prin urmare, ceea ce urmează a fi verificat este dacă, apreciate în ansamblu, declarațiile intimatului, înregistrările audio și celelalte probe administrate oferă un suport probator suficient pentru constatarea conduitei sexuale nedorite invocate de recurentă și a riscului relevant pentru aplicarea măsurilor de protecție.

85. Or, din materialele cauzei rezultă că intimatul nu a negat existența unor relații tensionate cu recurenta și nici faptul că între părți au existat discuții cu caracter intim și anumite apropieri fizice, însă a contestat caracterul acestora astfel cum a fost descris de recurentă. În aceste condiții, declarațiile sale nu pot fi apreciate izolat nici ca o recunoaștere integrală a faptelor imputate și nici ca o infirmare a acestora, ci trebuie confruntate cu înregistrările audio, mesajele dintre părți, sesizările adresate organelor competente, evaluările de risc și celelalte elemente probatorii administrate. Instanța de fond, efectuând această apreciere, a considerat că materialul probator nu permite stabilirea, în circumstanțele concrete ale cauzei, a faptelor de violență sexuală în forma și intensitatea invocate de petiționară și nici a necesității aplicării măsurilor de protecție solicitate.

86. În ceea ce privește înregistrarea audio prezentată de recurentă, Colegiul constată că aceasta a fost cercetată de prima instanță. Prin urmare, critica formulată în recurs urmează a fi verificată nu prin simpla raportare la aprecierea dată de prima instanță, ci prin confruntarea conținutului relevant al înregistrării cu susținerile părților și cu celelalte probe administrate în cauză.

87. În aceeași ordine de idei, pretinsele necorespunderi dintre procesul-verbal al ședinței de judecată și înregistrarea audio, invocate de recurentă, nu conduc automat la concluzia că soluția primei instanțe este nelegală. Chiar dacă anumite afirmații ar fi fost consemnate incomplet sau cu unele inexactități, pentru a constitui temei de casare este necesar ca neconcordanțele invocate să privească împrejurări relevante pentru soluționarea cererii și să fie apte să afecteze concluzia instanței asupra existenței actelor de violență ori asupra necesității aplicării măsurilor de protecție.

88. În particular, referirile recurentei la faptul că intimatul ar fi respectat sau nu graficul de întrevederi cu minorul nu sunt decisive pentru soluționarea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție. Respectarea programului de întrevederi constituie o chestiune distinctă, care poate fi apreciată în cadrul raporturilor dintre părinți și al litigiilor referitoare la exercitarea drepturilor părintești, însă nerespectarea unui asemenea program nu constituie, în lipsa unor circumstanțe suplimentare, dovada existenței violenței în familie.

89. Referitor la critica privind împrejurările în care intimatul s-ar fi aflat în locuința recurentei și ar fi făcut baie, Colegiul reține că recurenta susține că prima instanță a asociat în mod eronat explicațiile referitoare la episodul din 15 iunie 2026 cu incidentul pretins produs la 27 iunie 2026. Această neconcordanță privește o circumstanță relevantă și, prin urmare, nu poate fi ignorată. Totuși, verificarea conținutului declarațiilor și a înregistrării ședinței nu relevă că această inexactitate de consemnare ar fi fost determinantă pentru soluția pronunțată, întrucât concluzia primei instanțe s-a întemeiat pe aprecierea ansamblului probator privind pretinsele acte de violență, iar nu exclusiv pe circumstanțele episodului referitor la baie.

90. Referitor la nota informativă eliberată de specialistul psiholog din cadrul Centrului de Justiție Familială, Colegiul reține că această probă nu a fost ignorată de prima instanță. Instanța a analizat conținutul acesteia și a reținut că nota reflectă, pe de o parte, starea psihoemoțională constatată nemijlocit de specialist, iar, pe de altă parte, relatările recurentei referitoare la pretinsele abuzuri. În consecință, nota are valoare probatorie directă în ceea ce privește manifestările psihologice observate de specialist, fără a constitui, prin ea însăși, o constatare independentă a autorului și a împrejurărilor concrete ale tuturor faptelor de violență relatate.

91. Această concluzie nu diminuează rolul și importanța activității specialiștilor în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie. Însă competența specialistului de a evalua starea psihologică a unei persoane nu înseamnă că acesta poate substitui instanța în stabilirea faptelor juridice deduse judecății. Constatările psihologice urmează a fi apreciate împreună cu celelalte elemente ale cauzei, având valoare probatorie directă în ceea ce privește starea psihoemoțională constatată de specialist, iar în ceea ce privește autorul și împrejurările concrete ale faptelor relatate, valoarea lor probatorie urmează a fi determinată prin raportare la sursa informațiilor consemnate și la ansamblul materialului administrat.

92. Nici poziția reprezentantului Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nu poate fi interpretată în sensul în care ar impune instanței admiterea cererii. Chiar dacă reprezentantul autorității a susținut poziția apărătorului recurentei, această opinie nu are caracter obligatoriu pentru instanță și urmează a fi apreciată împreună cu întregul material probator. Totodată, instanța este obligată să examineze efectiv considerentele formulate de autoritatea competentă pentru protecția copilului, în măsura în care acestea privesc riscul pentru minor și interesul superior al acestuia.

93. Mai mult, afirmația reprezentantului autorității pentru protecția drepturilor copilului că familia se află în vizorul autorității și că comportamentul tatălui nu ar fi benefic pentru copil trebuie privită în contextul atribuțiilor acestei autorități și al necesității protejării interesului superior al copilului. Aceasta nu reprezintă însă o constatare juridică a existenței unui act de

violență și nu substituie administrarea și aprecierea probelor privind faptele concrete invocate în cererea de emitere a ordonanței de protecție.

94. În ceea ce privește pretinsele acte de violență psihologică, Colegiul reține că recurenta invocă, între altele, utilizarea de către intimat a unor expresii injurioase, afirmații degradante, intimidări și conduite de control. Aceste împrejurări trebuie apreciate nu izolat, ci în contextul raporturilor dintre părți și al întregului material probator, ținându-se seama, după caz, de caracterul, frecvența și intensitatea conduitei, de contextul în care aceasta s-a manifestat, precum și de efectele produse asupra stării psihologice și sentimentului de siguranță al persoanei care solicită protecție. Prin urmare, nici simpla existență a unor conflicte verbale nu este suficientă pentru calificarea lor drept violență psihologică, dar nici existența unui conflict familial nu poate servi, prin ea însăși, la înlăturarea unei asemenea calificări atunci când conduita depășește limitele unor neînțelegeri obișnuite. În această apreciere urmează a fi avută în vedere și starea de anxietate și stres constatată de psiholog, fără ca legătura cauzală dintre această stare și conduita intimatului să fie prezumată automat.

95. Referitor la argumentele privind pretinsa violență economică, Colegiul constată că existența unor divergențe asupra cuantumului contribuției intimatului la întreținerea copilului și a recurentei nu este suficientă, prin ea însăși, pentru calificarea conduitei drept violență economică. Faptul că intimatul efectuează plăți despre care recurenta consideră că sunt insuficiente sau că între părți există un litigiu privind cuantumul pensiei de întreținere nu constituie dovada privării intenționate a victimei de mijloace de existență sau a unei conduite de control economic susceptibile de a fi calificată drept violență economică.

96. Or, cuantumul pensiei de întreținere, veniturile părinților, necesitățile copilului și obligația fostului soț de a acorda întreținere soției în condițiile legii reprezintă aspecte care urmează a fi stabilite în cadrul litigiului civil corespunzător, în baza normelor dreptului familiei și a probelor administrate în acel dosar. Instanța care examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție nu poate transforma orice litigiu patrimonial sau familial într-o formă de violență economică în lipsa demonstrării elementelor specifice ale acesteia.

97. În acest context, nici cuantumul de aproximativ 1 000 lei invocat de recurentă ca fiind transferat lunar pentru întreținerea copilului nu poate fi calificat automat drept act de violență economică. Caracterul insuficient al prestației, dacă acesta se confirmă, poate constitui un argument în litigiul privind stabilirea sau majorarea pensiei de întreținere, însă nu demonstrează, în lipsa altor elemente, intenția intimatului de a priva recurenta sau copilul de mijloace de existență ori existența unei conduite de control economic.

98. Colegiul nu poate reține nici argumentul potrivit căruia faptul că recurenta nu s-a adresat imediat organelor competente ar demonstra sau, dimpotrivă, ar confirma existența violenței. Lipsa unei sesizări imediate nu poate fi interpretată în detrimentul victimei, însă nici depunerea ulterioară a unei plângeri nu constituie, prin ea însăși, dovada faptelor sesizate. Plângerea penală reprezintă un mijloc de sesizare a organelor competente și nu echivalează cu constatarea juridică a faptelor reclamate.

99. În aceeași ordine de idei, împrejurarea că recurenta a depus la 30 iunie 2026 o sesizare la Centrul de Justiție Familială al Poliției și că ulterior a sesizat organele de drept constituie un element relevant în aprecierea conduitei sale ulterioare faptelor reclamate, fără ca simpla formulare a sesizărilor să dovedească, prin ea însăși, veridicitatea faptelor denunțate. Totodată, soluționarea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție nu este condiționată de existența unei hotărâri penale ori de finalizarea procedurilor desfășurate de organele de drept, instanța fiind obligată să aprecieze autonom materialul probator disponibil în prezenta procedură.

100. Totodată, Colegiul nu poate ignora faptul că, în urma sesizării din 30 iunie 2026 și a evaluării riscurilor efectuate de organul de poliție, a fost emis Ordinul de restricție de urgență nr. 257 din 30 iunie 2026, prin care s-a constatat existența unei bănuieli rezonabile de pericol iminent ridicat de repetare sau comitere a acțiunilor violente în privința Gîndea Cristina. Acest act constituie un element probator relevant pentru aprecierea existenței riscului și trebuie examinat în coroborare cu celelalte circumstanțe ale cauzei, fără ca emiterea sa să determine însă, prin ea însăși și în mod automat, necesitatea emiterii ulterioare a ordonanței de protecție.

101. Totuși, existența Ordinului de restricție de urgență nr. 257 din 30 iunie 2026 impune instanței o examinare distinctă a riscului constatat de organul de poliție, având în vedere proximitatea temporală dintre evaluarea efectuată și sesizarea instanței. Colegiul reține că ordinul de restricție de urgență reprezintă o măsură imediată de prevenție, destinată să înlăture sau să reducă riscul identificat la momentul intervenției organului de poliție, fiind aplicat în speță pentru o perioadă de 10 zile, până la 10 iulie 2026. În aceste condiții, măsura dispusă de organul de poliție a asigurat protecția imediată a recurentei în perioada de risc evaluată, iar din materialele aflate la dispoziția primei instanțe nu rezultă existența unor împrejurări suplimentare, intervenite ulterior emiterii ordinului, care să demonstreze persistența ori escaladarea unui risc de natură să impună continuarea protecției prin aplicarea măsurilor judiciare solicitate. Prin urmare, constatarea riscului care a justificat intervenția urgentă a poliției constituie un element probator important, însă, apreciată în coroborare cu celelalte probe administrate, nu determină prin ea însăși necesitatea emiterii unei ordonanțe de protecție.

102. Totodată, Colegiul constată că existența unui pericol iminent apreciat de organul de poliție la 30 iunie 2026 trebuie raportată la natura și scopul măsurii dispuse. Ordinul de restricție de urgență a fost emis pentru o perioadă determinată, până la 10 iulie 2026, în vederea neutralizării imediate a riscului identificat la momentul intervenției. Pentru emiterea unei ordonanțe judiciare de protecție, instanța este însă chemată să stabilească, pe baza întregului material administrat, dacă la momentul examinării cererii persistă un risc care justifică aplicarea măsurilor solicitate și în ce întindere. Prin urmare, relevanța ordinului de restricție este una substanțială, însă aprecierea necesității continuării protecției trebuie realizată individualizat, prin raportare la toate circumstanțele cauzei.

103. În ceea ce privește materialele Inspectoratului de Poliție Botanica despre care recurenta arată că au fost obținute la 14 iulie 2026 și anexate pentru prima dată la cererea de recurs, Colegiul reține că acestea nu au făcut parte din materialul probator examinat de prima instanță la pronunțarea încheierii din 9 iulie 2026. Pentru aceleași considerente expuse supra cu privire la

probele prezentate ulterior de intimat, aceste materiale nu pot fi valorificate pentru reconstruirea situației de fapt asupra căreia prima instanță nu a avut posibilitatea să se pronunțe. Totodată, această concluzie nu privește actele care se aflau deja la dosar la momentul examinării cererii, inclusiv Ordinul de restricție de urgență nr. 257 din 30 iunie 2026.

104. În speță, Colegiul constată că unele dintre neconcordanțele invocate de recurentă privesc împrejurări relevante, inclusiv data și circumstanțele anumitor incidente, motiv pentru care acestea nu pot fi considerate pur formale. Cu toate acestea, verificarea lor prin raportare la înregistrarea audio a ședinței și la celelalte probe administrate nu relevă că respectivele inexactități de consemnare au avut o influență determinantă asupra soluției primei instanțe ori că înlăturarea lor modifică aprecierea ansamblului probator în ceea ce privește întrunirea condițiilor pentru aplicarea măsurilor de protecție solicitate.

105. În speță, Colegiul constată că unele dintre neconcordanțele invocate de recurentă privesc împrejurări relevante, inclusiv data și circumstanțele anumitor incidente, motiv pentru care acestea nu pot fi considerate pur formale. Cu toate acestea, verificarea lor prin raportare la înregistrarea audio a ședinței și la celelalte probe administrate nu relevă că respectivele inexactități de consemnare au determinat soluția primei instanțe ori că, înlăturându-le, ansamblul probator ar conduce în mod necesar la constatarea existenței actelor de violență în forma invocată și la necesitatea aplicării măsurilor de protecție solicitate.

106. Colegiul subliniază că existența între părți a unor litigii privind desfacerea căsătoriei, domiciliul copilului, pensia de întreținere ori programul de întrevederi nu constituie, prin ea însăși, nici dovada existenței violenței în familie și nici un argument pentru excluderea acesteia. Instanța trebuie să delimiteze conflictul inerent unor asemenea litigii de conduitele care, prin natura, intensitatea, repetitivitatea și efectele lor, se circumscriu formelor de violență prevăzute de Legea nr. 45/2007.

107. În acest sens, Colegiul constată că prima instanță nu a negat necesitatea protejării victimei în cazurile de violență în familie și nici nu a minimalizat importanța afirmațiilor recurentei. Instanța a verificat însă dacă materialul probator administrat în cauza concretă permite aplicarea măsurilor de protecție solicitate și a ajuns la concluzia că asemenea condiții nu sunt întrunite.

108. Colegiul apreciază că măsurile de protecție trebuie dispuse în raport cu circumstanțele concrete ale fiecărei cauze și cu necesitatea efectivă de prevenire ori înlăturare a riscului pentru victimă. Caracterul preventiv și urgent al procedurii impune o examinare atentă a tuturor indiciilor de risc, fără ca aceasta să înlăture obligația instanței de a aprecia probele în ansamblul lor și de a stabili dacă acestea oferă o bază suficientă pentru aplicarea măsurilor restrictive solicitate.

109. De asemenea, faptul că intimatul ar fi întrerupt sau contrazis recurenta în cadrul ședinței de judecată nu poate constitui, prin sine, dovada unui „profil de abuzator”. Comportamentul procesual al unei persoane în cadrul unei ședințe trebuie apreciat prin prisma regulilor de desfășurare a procesului și nu poate fi extrapolat automat asupra relațiilor dintre părți în afara instanței.

110. În consecință, după verificarea criticilor referitoare la modul de consemnare a declarațiilor participanților, la conținutul înregistrărilor audio și al mesajelor dintre părți, la nota informativă a psihologului, la poziția autorității pentru protecția drepturilor copilului, la sesizările adresate organelor competente, precum și la semnificația ordinelor de restricție de urgență emise în 2025 și 2026, Colegiul constată că aceste elemente, apreciate individual și în coroborare, nu sunt de natură să răstoarne concluzia primei instanțe privind lipsa condițiilor pentru aplicarea măsurilor de protecție solicitate.

111. Colegiul subliniază că protecția juridică împotriva violenței în familie trebuie să fie efectivă, iar instanța are obligația de a reacționa prompt atunci când materialul probator indică existența unui risc real și concret pentru victimă. Totodată, eficiența mecanismului de protecție presupune ca măsurile restrictive să fie fundamentate pe circumstanțele concrete stabilite în cauză și să nu fie dispuse în lipsa unei baze probatorii suficiente.

112. În speță, raportând ansamblul probelor la circumstanțele invocate de recurentă, Colegiul constată că prima instanță a procedat la o examinare efectivă a cererii, a ascultat explicațiile participanților, a cercetat probele prezentate și a motivat de ce acestea, apreciate în ansamblu, nu justifică emiterea ordonanței de protecție. Simplul fapt că recurenta nu este de acord cu această apreciere nu constituie temei pentru casarea încheierii.

113. Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2026 este legală și întemeiată, iar motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să o răstoarne.

114. În aceste condiții, în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Onici Svetlana, în interesele recurentei Gîndea Cristina.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în privința pretinsului agresor Gîndea Valentin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Valeriu Arhip

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari